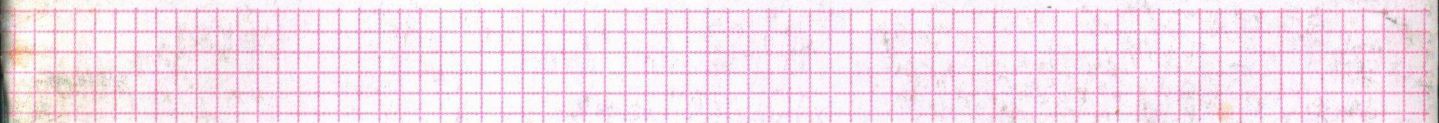

สารคำสอน

ปีที่ 9 ฉบับที่ 98 ประจำเดือน กรกฎาคม 2003

เพื่อนร่วมงานฯ.....2	คำคม.....18
การประกาศข่าวดี.....3	บทเรียน ซีซีพี.
สรุปย่อคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก	1 ข้อรำพึงที่ 3 พระเยซูเจ้าประสูติ
ตอนที่ 2.....5	ณ เมืองเบธเลเฮม.....19
กล้าไหม...?.....7	2 ข้อรำพึงที่ 4 พระนางมารีย์
การภาวนา.....จงปล่อยออกไป.....9	ถวายพระกุมารในพระวิหาร.....24
คำสอนสำหรับครอบครัว.....10	คลินิกคำสอน.....29
กิจกรรมสำหรับครอบครัว.....12	
ข่าว-คน-คำสอน.....14	
นิทานเทียบชีวิตจริง อิงพระคัมภีร์.....15	

*ขอสงวนสิทธิ์ในการตีพิมพ์ คัดลอก
บทความต่าง ๆ ในหนังสือสารคำสอน
เพื่อการจำหน่าย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นการให้การอบรมคหณ้อง แก่บรรดาศาครุคำสอนและผู้สนใจ
2. เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในงานคำสอน
3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และประสานงานคำสอนของวัดและโรงเรียนต่าง ๆ

คณะผู้จัดทำ	ฝ่ายผลิตชุดคำสอน CCP.
คุณราตรี ช้อยศรี	คุณพ่อสมบุญร์ แสงประสิทธิ์
คุณสมโอ เขียวเม้ง	คุณราตรี ช้อยศรี
คุณคารรัตน์ แซ่เฮ็ง	คุณอรนุช ณอมชาติ
คุณทติยรัตน์ ยิ้มสุวรรณ	คุณชวติยรัตน์ ยิ้มสุวรรณ
คุณอรนุช ณอมชาติ	คุณพ่อวังศิลาปี กฤษณะธรณี
คุณศิริลักษณ์ เบนอภุมรินทร์	คุณศิริลักษณ์ เบนอภุมรินทร์
คุณยวูทส กลั่นสวัสดิ์	คุณอารุณวรรณ เขียวมรว

ฝ่ายเนื้อหาทั่วไป
คุณพ่อวังศิลาปี กฤษณะธรณี

ศูนย์คริสตศาสนธรรม เขตมิสซังราชบุรี 31/2-4 ถ.สมบุญกุล อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000
โทรศัพท์ 0-3231-4733 โทรสาร 0-3231-4836 E-mail Watchasin_k@hotmail.com

"บิดามารดา

คือครูคำสอน

คนแรก

ของลูก"

งานคำสอนหรือการอบรมคริสตศาสนธรรมจะได้ผลดีนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในครั้งนี้ขอพูดถึงความสำคัญของครอบครัว

"ลูกไม่ยอมท่นไม่ไกลต้น" ยังคงเป็นสำนวนไทยที่ใช้ได้อย่างดีในเรื่องของการถ่ายทอดความเชื่อเรื่องศาสนา ชีวิตที่เป็นประจักษ์พยานถึงความเชื่อศรัทธาในพระเจ้าของบิดามารดา ย่อมส่งผลให้ลูก ๆ ได้เห็นและชื่นชม ถึงความสนิทแนบแน่นกับพระเจ้า

ร่องรอยแห่งความเชื่อที่แสดงออกมาด้วยชีวิตประจำวันของบิดามารดา ย่อมจารึกอยู่ในจิตใจของลูก ๆ มากกว่าคำพูดหรือการสั่งสอน

"การปลูกจิตสำนึกด้านศาสนาตั้งแต่ในวัยเด็ก ที่เกิดขึ้นในครอบครัว เป็นสิ่งที่ไม่มีอะไรมาทดแทนได้" (CT 68) ครอบครัวเป็นโรงเรียนสอนความเชื่อให้แก่ลูก

การอบรมสั่งสอนความเชื่อให้กับลูกเป็นงานเร่งด่วนพิเศษในยุคปัจจุบัน

.....ครอบครัวของเราจะต้องมีพระคริสตเจ้าเป็นศูนย์กลาง.....

.....ครอบครัวที่สวดภาวนาพร้อมกัน จะอยู่พร้อมหน้ากัน.....

.....ครอบครัวที่เริ่มต้นการฉลองต่าง ๆ ด้วยการภาวนาและพิธีกรรม เป็นครอบครัวที่ศักดิ์สิทธิ์.....

.....ครอบครัวที่ไปวัดด้วยกัน ย่อมจะได้รับพระพร.....

แต่ปัจจุบันครอบครัวคาทอลิกของเรา เป็นแบบ "ต่างคนต่างถือ" มากกว่า

ดังนั้นกลุ่มคริสตชนหรือวัดจะต้องช่วยกันส่งเสริมบทบาทของครอบครัวเป็นพิเศษ

วัดจะต้องมีการติดต่อกับครอบครัวเหล่านี้เป็นการส่วนตัว อาจจะมีกิจกรรมประชุม การจัดหลักสูตรคำสอน สำหรับบิดามารดา จัดการอบรมคำสอนให้กับผู้ใหญ่ หรือจัดการอบรมให้กับเยาวชนที่เตรียมตัวแต่งงาน เป็นต้น การสอนคำสอนในครอบครัวจึงเป็นการเริ่มต้นที่สำคัญสำหรับการสอนคำสอนในรูปแบบอื่น ๆ ต่อไป

ด้วยความเป็นห่วงในงานคำสอนครอบครัว

พ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ

การประกาศข่าวดี

พระเยซูคริสต์ทรงนำข้อคำสอน แนวความคิด และวิธีการดำเนินชีวิตแบบใหม่มาให้กับชาวโลก การเข้ารับความเชื่อเป็นคริสตชนนั้น จะต้องเป็นการยอมรับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในชีวิต หมายความว่าคน ๆ นั้น จะต้องเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของตนเอง เปลี่ยนแปลงความคิดเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์สูงสุดในชีวิต เปลี่ยนแปลงความเชื่อเกี่ยวกับความเป็นจริงของชีวิต เรื่องของการเกิด การรับผิดชอบชีวิตและชีวิตหลังความตาย เรื่องของบาปบุญคุณโทษ และเรื่องของความรอด ถ้าหากว่าบุคคลใดที่มีแนวโน้มจะยอมรับ หรือไม่ขัดแย้งแล้ว โดยทางจิตวิทยาเองเขาก็พร้อมที่จะตอบรับพระเยซูเจ้าและคำสอนของพระองค์ ตรงกันข้ามถ้าใครที่ต่อต้านหรือขัดแย้ง เราก็คงมีความหวังยากที่จะพูดคุยกันถึงเรื่องของพระเยซูเจ้า

บุคคลหรือกลุ่มคนที่ขัดแย้ง หรือไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงทางศาสนา ก็ย่อมจะมีข้อโต้แย้งหรือข้อถกเถียงได้ทุกเรื่อง คนที่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงอะไรนั้น อาจจะเห็นว่าแนวการดำเนินชีวิตแบบเดิมนั้นดีอยู่แล้ว หรือไม่อยากเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตหรือความเชื่อ เพราะเป็นเหมือนมรดกที่ได้รับสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เป็นที่น่าสังเกตว่าบุคคลที่มักจะมียึดมั่นในสิ่งหนึ่งสิ่งใด ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงอะไรง่าย ๆ เช่น ธรรมเนียมการกิน งานอาชีพ การแต่งกาย ขนบธรรมเนียมทางสังคม และสภาพแวดล้อม ก็มักจะยากที่จะเปลี่ยนแปลงความเคยชินทางศาสนาด้วย จิตใจของเขาในการยอมรับความคิดใหม่ ๆ คล้ายกับกล่องใส่ยาที่ใช้ในสงคราม ที่มีเพียงแต่ยาที่จำเป็น และไม่มีทางเลือกอื่นใดอีก

ผู้ชำนาญการทางเกษตรท่านหนึ่งได้ออกไปบ้านนอกแห่งหนึ่ง ที่ชาวนา ยังใช้คันไถเป็นไม้แล้วใช้วัวลากไปมา ผู้ชำนาญการได้แนะนำให้ชาวนาที่นี้ใช้คันไถที่เป็นเหล็ก ที่แข็งแรงกว่า และสามารถขุดลงไปในดินได้ลึกกว่า นอกจากนั้น ยังทำให้วัวสามารถลากได้ตรงกว่าอีกด้วย เขาได้สาธิตการใช้คันไถใหม่ให้ชาวนาดู แต่ชาวนากลับหัวเราะคำแนะนำของเขา แล้วพูดว่า "ในเมืองของท่าน ท่านไถนาแบบนี้ แต่ที่นี้เราทำตามแบบของเรา วิธีการที่บรรพบุรุษของเราได้ทำมาได้ผลดีแล้ว ก็ไม่มีใครฉลาดเกินไปกว่าบรรพบุรุษของเราได้" สำหรับคนที่ไม่ยอมรับความคิดทางศาสนาจะมีคำตอบเช่นนี้บ้างไหม

จงประกาศข่าวดีแก่ทุกคน

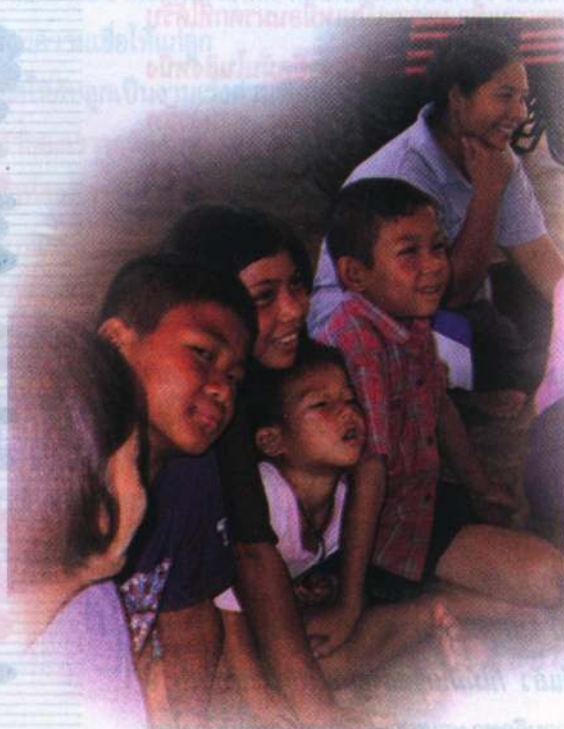
พระพรชทานของพระเจ้าเป็นพระพรที่ไม่บังคับใคร หรือจะยึดเย็ดให้กับใครก็ได้ แต่เป็นเสรีภาพ และพระพรชทานจะไม่ทำลายธรรมชาติเดิมของใคร พระวาทะของพระเจ้าจะมาถึงใครคนหนึ่งคนใด ก็ตามสภาพเดิมของเขา เป็นอย่างที่เขาเป็น บางคนสามารถรับได้ดี แต่กับอีกบางคนกลับยอมรับไม่ได้ ตามที่นิทานเปรียบเทียบเรื่องผู้ท้าวานได้สอนไว้ พระเยซูเจ้าได้ทรงระบุถึงพื้นดิน 4 ประเภท ที่แตกต่างกัน พระวาทะของพระเจ้าจะเจริญเติบโตได้ก็ขึ้นอยู่กับพื้นดินนั้น ๆ เรื่องนี้ก็เช่นเดียวกับชีวิตทางศาสนาของผู้คนเช่นกัน

สำหรับคนบางคนที่มีจิตใจพร้อม ก็ไม่ยากที่จะตอบรับพระเยซูเจ้า แต่สำหรับบุคคลที่ยึดมั่นเคร่งครัด หรือพวกอนุรักษนิยม ก็เป็นสิ่งที่ยาก ที่จะเชิญชวนให้มารู้จักพระเยซูเจ้า

ดังนั้นบุคคลในสังคมที่คุ้นเคยกับการเปลี่ยนแปลง บุคคลที่อยู่ในสังคมที่เปิดรับความคิดใหม่ ๆ เป็นสังคมสมัยใหม่ ย่อมตอบรับการประกาศพระวรสารได้ง่ายกว่าสังคมที่ปิด บุคคลที่คุ้นเคยกับการเปลี่ยนแปลงในชีวิต บุคคลที่ชอบเดินทาง ชอบค้นคว้า ชอบเรียนรู้ คนที่ชอบแสวงหา คนทำงานท่า คนที่อยู่ในสังคมที่ผสมผสาน บุคคลเหล่านี้มักจะเป็นคนที่ไม่กลัวการเปลี่ยนแปลง

ความ "กล้าที่เปลี่ยนแปลง" ขึ้นอยู่กับวัย และกลุ่มชนที่มาจากสภาพแวดล้อมเฉพาะด้วย บางคนบางกลุ่มถือว่า การเปลี่ยนแปลงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต พวกนี้ยอมยกเลิกธรรมเนียมดั้งเดิม หรือแนวปฏิบัติทางสังคมที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา โดยไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดหรือเสียหายอะไร พวกเขามีความพอใจที่จะมีชีวิตตามแนวความคิดของตนเอง และเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมที่มีอิสระ

ดังนั้นแนวโน้มของบุคคลที่จะเปลี่ยนแปลงมาตอบรับพระวรสารนั้น จึงขึ้นอยู่กับ วัย บุคลิกลักษณะ และสถานที่ ซึ่งจะพูดต่อไปในครั้งหน้า

สรุปย่อคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก

ตอนที่ 2

บทย่อ

บทนี้เกี่ยวข้องกับพระเจ้าผู้ทรงชีวิตผู้ทรงพระกรุณาและเมตตา โดยบรรยายถึงพระเจ้าในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความสัตย์จริงและความรัก ผู้ที่ทรงเปิดเผยพระองค์เอง ในฐานะที่เป็นพระบิดาพระบุตรและพระจิต พระเจ้าทรงสร้างและจัดระบบสิ่งดั่งงามให้โลก ด้วยพระปรีชาญาณและด้วยความรัก พระองค์ยังทรงทำนุบำรุงสิ่งสร้างต่าง ๆ ไว้ ด้วยแผนการอันล้ำลึก และพระญาณสอดส่องของพระองค์ และทรงเรียกร้องให้สิ่งสร้างร่วมมือกับพระองค์ในแผนการนี้

แม้ว่าพระเจ้าทรงสรรพานุภาพและและทรงอำนาจ แต่พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีความชั่ว เพื่อให้ความดีงามเกิดออกมาจากความชั่วเหล่านั้น ประสบการณ์แห่งความชั่วร้ายและความทุกข์ทรมาน อาจจะทำให้เห็นว่าพระเจ้าไม่ทรงประทับอยู่ หรือพระเจ้าไม่ทรงมีอำนาจอะไร แต่นี่ไม่เป็นประเด็น เพราะอาศัยความเชื่อเท่านั้น ที่จะทำให้เราเข้าใจความล้ำลึกของเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ได้

บทนี้จะอธิบายถึงสิ่งสร้างทั้งหลายที่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความดีงามของพระเจ้า มนุษย์เป็นสุดยอดของสิ่งสร้าง และได้รับการเรียกมาให้เป็นตัวแทนของสิ่งสร้างทั้งหลาย ในเนื้อหาของบทนี้ บาบักำเนิดได้รับการอธิบายให้หมายถึง การใช้เสรีภาพในทางที่ผิด และการปฏิเสธความดีของพระเจ้า ซึ่งเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อมนุษย์

ข้าพเจ้าเชื่อถึงพระเป็นเจ้า พระบิดาทรงสรรพานุภาพ สร้างฟ้าดิน

- 1. ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเป็นเจ้าทรงเป็นหนึ่งเดียว** 200-202
พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้าแต่หนึ่งเดียวและมีลักษณะเฉพาะ สิ่งนี้ได้รับการยืนยันจากพระเยซูเอง ที่ทรงสอนประชาชนว่า...ให้รักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดสติปัญญา จิตใจ และวิญญาณของเขา
- 2. พระเจ้าทรงชีวิต** 203-207
พระเจ้ามิได้ทรงเป็นพลังที่นิรันดรม แต่เป็นพระเจ้าผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงเปิดเผยให้เห็นเนื้อแท้ และเอกลักษณ์ของการเป็นพระเจ้าในนามของพระยาห์เวห์ (ผู้เป็น) พระเจ้าทรงซ่อนเร้นอยู่ในความลึกลับ เทือกกาลเวลาและสถานที่ พระเจ้าทรงเป็นสิ่งที่มีสมบูรณ์และครบครัน เป็นความศักดิ์สิทธิ์ที่คงอยู่อย่างมั่นคงเพื่อช่วยเหลือประชาชน
- 3. พระเจ้าแห่งความจริงและความสัจย์ซื่อ** 215-217
พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความจริงและความสัจย์ซื่อ พระองค์ทรงสัจย์ซื่อต่อคำสัญญาอยู่เสมอ พระองค์ทรงปกครองโลกด้วยพระปรีชาญาณ ความจริงของพระองค์ปรากฏในการเปิดเผย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเปิดเผยในองค์พระบุตรพระเยซูคริสต์
- 4. พระเจ้าทรงเป็นความรักนิรันดร์** 218-221
ความรักของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ทุกคนนั้น ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง และเข้มแข็งกว่าความรักของพ่อแม่หรือคู่แต่งงานใด ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างของพระเจ้าเป็นความรักล้วน ๆ และด้วยความรักนี้ยืนยันได้ โดยการส่งพระบุตรพระเยซูคริสต์มาให้โลก ความนุ่มนวลอ่อนละมุนแห่งความรักของพระเจ้า แสดงออกด้วยภาพของความรักทั้งของบิดาและมารดา
- 5. เชื่อในพระเจ้าหมายถึงการมีชีวิตแห่งการรับใช้** 223-225
ความเชื่อในพระเจาก็คือ การดำเนินชีวิตด้วยการรับใช้ การขอบพระคุณและความไว้วางใจ คนที่เชื่อพระเจ้าต้องสำนึกอยู่เสมอว่า....ทุกสิ่งทุกอย่างมีต้นกำเนิดมาจากพระเจ้าทั้งนั้น คนที่มีความเชื่ออย่างแท้จริงจะต้องตระหนักถึงความเป็นหนึ่งเดียวและศักดิ์ศรีของคนทุกคน
- 6. พระตรีเอกภาพเป็นศูนย์กลางแห่งความเชื่อคริสตชน** 237-244
ศูนย์กลางแห่งความลึกล้ำแห่งความเชื่อและชีวิตของคริสตชนก็คือพระตรีเอกภาพ ซึ่งเป็นการเปิดเผยพระเจ้าในฐานะ พระบิดา พระบุตร และพระจิต พระเยซูทรงเป็นภาพที่มองเห็นได้ของพระเจ้าที่มองเห็นไม่ได้ พระบิดาทรงส่งพระจิตลงมาในนามของพระบุตร
- 7. คุณลักษณะของพระเจ้า** 268-270
หนึ่งในคุณลักษณะของพระเจาก็คือผู้ทรงสรรพานุภาพ ซึ่งแสดงออกด้วยพลังแห่งการสร้างสรรค์ ความรัก ความเอาใจใส่ และการให้อภัย
- 8. พระเจ้าทรงชนะความชั่วร้าย** 272-273
เราอาจจะมองไม่เห็นพระเจ้าในความชั่วร้าย.....แต่ความเชื่อ...ช่วยให้เราเข้าใจถึงพลังอำนาจอันลึกซึ้งของพระองค์ได้ การกลับฟื้นคืนชีพของพระองค์หลังจากความตายบนไม้กางเขน เป็นการเปิดเผยให้รู้ว่าพลังอำนาจของพระเจ้าเอาชนะความชั่วร้ายได้

กล้าไหม...?

ถ้าท่านเป็นคริสตชนที่แท้จริง พระวาจาและแบบอย่างชีวิตของพระเยซูเจ้าจะต้องทำให้ท่านกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง ในฐานะที่ท่านเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า ท่านจะต้องดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์ ให้ท่านตรวจสอบตัวท่าน จากแบบทดสอบนี้

1. พระเยซูเจ้ามักจะทรงจับคำสั่งสอนของพระองค์ว่า "จงฟัง ใครมีหูก็ให้รับฟังเถิด"

ให้เขียนวงกลมล้อมหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านเป็นผู้ฟังที่ดีอย่างไร (เลข 1 คือแย่สุด เลข 10 คือผู้ฟังที่ดีที่สุด) แล้วให้เขียนสี่เหลี่ยมล้อมรอบหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านรับฟังเรื่องของคำสั่งสอนหรือศาสนาได้ดีเพียงใด เวลาที่มีใครพูดเรื่องพระเจ้า

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

2. เรื่องหนึ่งในพระวรสาร พระเยซูเจ้าทรงเรียกให้เบโตรกระโดดออกจากเรือแล้วให้เดินบนน้ำทะเลมาหาพระองค์ เบโตรได้กระทำตาม แต่เกิดความกลัวและร้องเรียกให้พระองค์ช่วยเหลือ พระเยซูเจ้าอาจจะไม่ทรงเรียกท่านให้เดินบนผืนน้ำ แต่ในบางครั้งพระองค์ทรงขอให้ท่านกระทำในสิ่งที่ยากลำบาก

ให้เขียนวงกลมล้อมหมายเลขเพื่อแสดงว่าท่านเรียกหาพระเจ้าให้เข้ามาช่วยเหลือท่านในยามที่ท่านลำบากหรือถูกประจญ (เลข 1 คือไม่เคยขอความช่วยเหลือเลย เลข 10 คือขอความช่วยเหลือเป็นประจำ) แล้วให้เขียนสี่เหลี่ยมล้อมรอบหมายเลขเพื่อแสดงว่าท่านคิดว่าท่านได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

3. บรรดาเด็ก ๆ มักจะชอบที่จะมาหอมล้อมพระเยซูเจ้า แต่สานุศิษย์กลับเห็นว่าเด็กๆชอบรบกวนพระอาจารย์จึงไล่เด็ก ๆ ออกไป พระเยซูเจ้าทรงห้ามพวกเขาและตรัสว่า "จงปล่อยเด็ก ๆ มาหาเราเถิด"

ให้เขียนวงกลมล้อมหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านให้ความรักและความเอาใจใส่ต่อบรรดาเด็ก ๆ หรือผู้ที่อาวุโสน้อยกว่า (เลข 1 คือไม่สนใจเลย เลข 10 คือ สนใจอย่างมากที่สุด) แล้วให้เขียนสี่เหลี่ยมล้อมรอบหมายเลขเพื่อแสดงว่าท่านรักและเอาใจใส่บุคคลที่อยู่ในบ้านเดียวกับท่าน

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

4. พระเชษฐาจารย์ทรงสอนสาธุศิษย์ให้ยกโทษให้กับบุคคลที่ทำร้ายพวกเขา "เมื่อใครคบแค้นข้างหนึ่งของท่าน ก็จงยื่นแค้นอีกข้างหนึ่งให้เขา"

ให้เขียนวงกลมล้อมหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านได้พยายามให้อภัยแก่ผู้อื่น (เลข 1 คือ ไม่เคยให้อภัยใครเลย เลข 10 คือ ให้อภัยเสมอ) แล้วให้เขียนสี่เหลี่ยมล้อมรอบหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านให้อภัยกับคนในบ้าน

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

5. วันหนึ่งมีชายสองคนเดินตามหลังพระเชษฐาจารย์ พวกเขาสงสัยว่าพระองค์เป็นใครและอาศัยอยู่ที่ไหน จึงร้องถามว่า "อาจารย์ท่านอาศัยอยู่ที่ไหน" พระองค์ทรงตอบว่า "จงตามมาจากุเอเองเถิด"

ให้เขียนวงกลมล้อมหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านได้พยายามทำความรู้จักพระเชษฐาจารย์ให้มากขึ้น โดยอาศัยการภาวนา (เลข 1 คือ ไม่เคยสนใจเลย เลข 10 คือ กระทำอย่างจริงจัง) แล้วให้เขียนสี่เหลี่ยมล้อมรอบหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านพยายามทำความรู้จักพระเชษฐาจารย์ให้มากขึ้นโดยการอ่านและศึกษาพระคัมภีร์

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

6. เรื่องที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดของพระเชษฐาจารย์ก็คือเรื่องของชาวสะมาเรียผู้ใจดี บุคคลที่ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่โดนโจรปล้นและทำร้ายร่างกาย

ให้เขียนวงกลมล้อมหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านได้พยายามช่วยเหลือบุคคลที่มีความยากลำบาก (เลข 1 คือ ไม่เคยสนใจเลย เลข 10 คือ กระทำอย่างจริงจัง) แล้วให้เขียนสี่เหลี่ยมล้อมรอบหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านพยายามช่วยเหลือคนที่ตกกระกำลำบากแม้ว่าจะไม่รู้จักรหรือเป็นคนแปลกหน้าก็ตาม

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

7. สาธุศิษย์รุ่นแรกของพระเชษฐาจารย์เป็นแต่เพียงชาวประมงธรรมดา ๆ เท่านั้น พระเชษฐาจารย์ยังทรงเชื่อเชิญมนุษย์ทุกคน เราแต่ละคนก็เช่นกัน ก็ได้รับเชิญให้เป็นศิษย์ของพระองค์ด้วย

ให้เขียนวงกลมล้อมหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านรู้สึกว่พระเชษฐาจารย์ทรงเรียกท่านให้ติดตามพระองค์ (เลข 1 คือ ไม่รู้สึกเลย เลข 10 คือ รู้สึกอย่างมาก) แล้วให้เขียนสี่เหลี่ยมล้อมรอบหมายเลขเพื่อแสดงว่าท่านพยายามติดตามพระองค์

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

8. พระวรสารเรื่องหนึ่งเล่าถึงเรื่องเพื่อน ๆ หย่อนเอาคนง่อยลงมาจากหลังคาเพื่อให้พระเชษฐาจารย์ทรงบำบัด

ให้เขียนวงกลมล้อมหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านพยายามอย่างยิ่งที่จะช่วยให้บุคคลในครอบครัวรู้จักและใกล้ชิดพระเชษฐาจารย์มากขึ้น (เลข 1 คือ ไม่รู้สึกเลย เลข 10 คือ รู้สึกอย่างมาก) แล้วให้เขียนสี่เหลี่ยมล้อมรอบหมายเลข เพื่อแสดงว่าท่านพยายามชักชวนเพื่อน ๆ ให้มารู้จักและรักพระเชษฐาจารย์

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

เมื่อเรากาวนาเราจะต้องมอบความไว้วางใจของเราทั้งสิ้นไว้กับพระเจ้า

วันหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้านำการฝึกการกาวนาให้กับสมาชิกกลุ่มหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ขอให้ผู้เข้าร่วมรับการฝึกอบรมได้แบ่งปันประสบการณ์ที่พวกเขาเกี่ยวข้องกับกาวนาหรือวิธีการที่ทำให้การกาวนาของเขาได้ผลดี

มีชายคนหนึ่งอายุประมาณ 30 ปี ได้แบ่งปันประสบการณ์ของเขาดังนี้

"เมื่อผมยังเป็นเด็ก ๆ ผมอาศัยอยู่ที่ห้องท่งห้องนาที่บ้านนอก ผมได้กาวนาขอพระเจ้าสองอย่างคือ ผมอยากได้รถจักรยานกับปืนไรเฟิล ผมขอพระเจ้าอยู่เป็นนานแต่ดูเหมือนว่าพระเจ้าไม่ตอบคำกาวนาของผม

วันหนึ่งผมเกิดความคิดที่บรรเจิดมาก คือผมชอบไปเล่นว้าวบริเวณที่ว่างริมแม่น้ำ ผมถูกคิดได้ว่าพระเจ้าคงอยู่สูงในสวรรค์ จนไม่สามารถได้ยินคำกาวนาของผม ถ้าผมเขียนคำกาวนาติดไว้บนว้าวแล้วชักให้สูงที่สุด พระเจ้าคงมองเห็นคำกาวนาของผมได้แน่

หลังจากที่ได้เขียนคำกาวนาของผมไว้บนตัวว้าวนั้นแล้ว ผมก็รีบวิ่งไปริมแม่น้ำด้วยความตื่นเต้น วันนั้นทั้งอากาศและสายลมดูช่างเป็นใจเสียนี้กระไรว้าวของผมสูงขึ้นและสูงขึ้น สูงเสียจนหมดเชือก ผมยึดว้าวนั้นไว้ สายลมทำให้ผมรู้สึกเหมือนกับกำลังลากปลาที่กำลังติดเบ็ด ผมมองดูว้าวนั้นและมองเห็นว้าววั้นยังสูงไม่พอที่พระเจ้าจะทรงมองเห็น

"ผมรู้ว่าว้าวของผมยังคงสูงไม่พอที่จะทำให้พระเจ้าทรงมองเห็นคำกาวนาของผม ตราบใดที่ผมยังยึดเชือกนั้นอยู่ ผมรักว้าวของผมมากแต่จะหาอย่างไรให้ว้าวลอยสูงขึ้นถึงสวรรค์ ที่สุดผมได้ตัดสินใจพร้อมทั้งน้ำตา ผมได้มองขึ้นไปบนท้องฟ้าและได้ปล่อยว้าววั้นให้ลอยไป

"ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เมื่อผมเข้าหาพระเจ้าด้วยการกาวนา ผมจะปล่อยวางทุกสิ่งทุกอย่างไว้กับพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสอนเราให้กาวนาด้วยจิตใจเช่นนี้ไม่ใช่หรือ"

คำสอน คำนำ ครองครัว

ความเป็นจริงประการหนึ่งในครอบครัว ถ้าในกรณีที่ไม่หนักตามธรรมเนียมปฏิบัติที่เราคริสตเราามาทำความรู้จักกับศีลศักดิ์สิทธิ์

สำหรับครอบครัวยุคคริสตชนก็คือ การเจ็บไข้ได้ป่วยของสมาชิกก็ไม่เป็นไร แต่สำหรับกรณีที่มีผู้สูงอายุหรือมีสมาชิกที่เจ็บหนักจนกระทั่งถึงแก่กรรม การเชิญพระสงฆ์มาทำพิธีโปรดศีลเจิมผู้ป่วยให้ประการนี้กันเถาะ

ศีลเจิมผู้ป่วยนี้พระเยซูเจ้าจะปกมือเหนือคนเจ็บ คนเจ็บ

ทรงเป็นผู้ก่อตั้ง โดยที่พระองค์ตรัสกับอัครสาวกว่า "พวกเขาเหล่านั้นก็จะหายจากโรคภัย" (มาระโก 16:18)

พระเยซูเจ้าทรงเสด็จมาเพื่อบำบัดความเจ็บไข้ได้ป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตามที่พระคัมภีร์เล่าว่า "พระองค์เสด็จไปทั่ว ทรงประกาศข่าวดีเรื่องอาณาจักร ทรงรักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกชนิดของประชาชน" (มัทธิว 4:23) พระเยซูเจ้าได้ทรงมอบหมายหน้าที่นี้ให้กับบรรดาศาสนาพิเศษ ตามที่มิบ้นทักไว้ว่า "บรรดาอัครสาวกจึงไปเทศน์สอนคนทั้งหลายให้กลับใจ ขับไล่ปีศาจจำนวนมาก เจิมน้ำมันผู้เจ็บป่วยทั้งหลาย และรักษาเขาให้หายจากโรคภัย" (มาระโก 6:13)

พระศาสนจักรได้ทำหน้าที่สืบทอดสิ่งที่พระเยซูเจ้าศีลเจิมผู้ป่วย พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า "ท่านใดเจ็บป่วย จงเชิญพระศาสนจักรให้มาอธิษฐานภาวนาเพื่อผู้ป่วย เจิมน้ำมัน พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า คำอธิษฐานภาวนาด้วยความเชื่อจะช่วยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงโปรดให้ผู้ป่วยลุกขึ้น และถ้าเขาเคยการอภัย" (ยากอบ 5:14-15)

ทรงกระทำโดยผ่านทางบรรดาผู้อาวุโสของผู้นั้นในพระนามขององค์ผู้ป่วยให้รอดชีวิต กระทำบาป เขาก็จะได้รับ

ผลของศีลเจิมผู้ป่วย

ศีลเจิมผู้ป่วย เป็นการมอบพระพรพรทาน พระพรพรทานเฉพาะศีลนี้ได้แก่ การทำให้ผู้ป่วยได้ร่วมทุกข์ พระเยซูเจ้า ทำให้มีใจสงบ สันติ มีกำลังสู้กับความท้อแท้เนื่องมาจากความเจ็บไข้และวัยชรา โนกรณีผู้ป่วยไม่สามารถสารภาพบาปได้ การเจิมจะช่วยยกโทษบาปให้ทุกประการ ศีลเจิมจะช่วยผู้ป่วยให้มีสุขภาพดีขึ้น ถ้าเป็นประโยชน์ต่อความรอดและเป็นการเตรียมตัวตายอย่างดี

เฉพาะศีลให้กับผู้ป่วยกับพระพรทานของ

ศาสนบริกร

ศาสนบริกรของศิลาเจมิผู้ป่วยได้แก่พระสังฆราชและพระสงฆ์ พระเยซูเจ้าทรงมอบอำนาจให้บรรดาอัครสาวกและผู้สืบตำแหน่งเท่านั้นให้เป็นผู้ปกมือบัพัตผู้ป่วย พระเยซูตรัสว่า "เขาจะปกมือเหนือคนเจ็บ คนเจ็บเหล่านั้นก็จะหายจากโรคภัย" (มาระโก 16:18)

ผู้เข้ารับศิลาเจมิผู้ป่วย

คาทอลิกทุกคนที่อยู่ในอันตรายถึงแก่ชีวิต เพราะความเจ็บไข้ได้ป่วยหรือวัยชราทุกคนสามารถเข้ารับศิลาเจมิผู้ป่วยได้

เราสามารถรับศิลาเจมิผู้ป่วยได้หลายครั้ง เราสามารถรับศิลาเจมิผู้ป่วยได้ทุกครั้งที่เราอยู่ในอันตราย หรือเมื่อมีความเจ็บป่วยที่รุนแรง หรือก่อนที่จะเข้ารับการผ่าตัดที่สำคัญ ๆ ด้วย

เราต้องเชิญพระสงฆ์ให้ทันเวลา การเจมิผู้ที่ตายไปแล้วไม่มีผลอันใด ในกรณีที่สงสัยว่าตายหรือไม่ ให้เจมิได้ภายใต้เงื่อนไข

สิ่งของที่ใช้

สิ่งที่ใช้ในการเจมิผู้ป่วยก็คือน้ำมันเจมิผู้ป่วย เป็นน้ำมันที่ได้รับการเสกจากพระสังฆราชในวันพฤหัสบดีศีลพิธี เป็นน้ำมันมะกอก หรือน้ำมันจากพืชอื่น ๆ ก็ได้

พระสงฆ์จะกระทำพิธีโดยการสวดภาวนาเหนือผู้ป่วย จะปกมือ และเจมน้ำมันให้

สถานที่

พิธีโปรดศีลาเจมิผู้ป่วยนี้ไม่จำกัดสถานที่ อาจจะเป็นที่บ้านหรือโรงพยาบาล ในบางแห่งอาจจะจัดให้มีพิธีโปรดศีลาเจมิให้กับผู้อาวุโสของวัด ในระหว่างพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ หรือหลังพิธีมิสซาฯ การโปรดศีลาเจมิฯ ในระหว่างมิสซาที่มีชุมนุมสัตบุรุษ แสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันของมวลสัตบุรุษที่มีความรักและความห่วงใยต่อผู้อาวุโสหรือผู้ที่เจ็บไข้ได้ป่วย

ให้เลือกกิจกรรมเหล่านี้ 5 ประการที่เธอคิดว่าเธอจะปฏิบัติกับผู้ป่วยที่เธอจะไปเยี่ยม รวมทั้งการภาวนาด้วย
ให้เขียนสิ่งที่เธอจะกระทำและชื่อของสมาชิกในครอบครัวที่จะร่วมกระทำในครั้งนี้

ให้หาเวลาพิเศษเพื่อสวดภาวนาประจำวัน ตัดคำภาวนาเพื่อผู้ป่วยนี้ส่งไปให้เขา บอกเขาว่าเธอและครอบครัว
ของเธอสวดภาวนาให้เขาทุกวัน

คำภาวนาของเราเพื่อ

ข้าแต่พระเจ้า เรา ครอบครัว

มาพร้อมหน้ากันในวันนี้ เพื่อวอนขอพระองค์
โปรดสดับฟังคำภาวนาเพื่อ

ที่กำลังเจ็บไข้ได้ป่วยอยู่ในขณะนี้

ในพระคัมภีร์ เราได้เรียนรู้ว่า
พระองค์ทรงเอาใจใส่คนเจ็บไข้ได้ป่วย
เรารู้ว่าพระองค์ทรงรักพวกเราทุกคน
เราจึงวอนขอให้พระองค์ช่วยปกป้อง
และบรรเทาใจ

ช่วยเราให้เป็นกำลังให้

และโปรดปกป้องด้วยพระหัตถ์

อันทรงฤทธิ์ของพระองค์

คำภาวนาของเราเพื่อ

ข้าแต่พระเจ้า เรา ครอบครัว

มาพร้อมหน้ากันในวันนี้ เพื่อวอนขอพระองค์
โปรดสดับฟังคำภาวนาเพื่อ

ที่กำลังเจ็บไข้ได้ป่วยอยู่ในขณะนี้

ในพระคัมภีร์ เราได้เรียนรู้ว่า
พระองค์ทรงเอาใจใส่คนเจ็บไข้ได้ป่วย
เรารู้ว่าพระองค์ทรงรักพวกเราทุกคน
เราจึงวอนขอให้พระองค์ช่วยปกป้อง
และบรรเทาใจ

ช่วยเราให้เป็นกำลังให้

และโปรดปกป้องด้วยพระหัตถ์

อันทรงฤทธิ์ของพระองค์

ข่าวคนคำสอน

1. คุณพ่อวีระ อภรณ์รัตน์ เลขาธิการคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการอบรมคริสตศาสนธรรม จัดการประชุมคณะกรรมการฯ ขึ้นที่บ้านผู้หว่าน สามพราน ระหว่างวันที่ 30 มิถุนายน ถึงวันที่ 2 กรกฎาคม 2003 เพื่อจัดทำคู่มือแนะแนวการสอนคำสอนสำหรับประเทศไทย.....งานใหญ่ ต้องเหนื่อยกันหน่อย พวกเราเอาใจช่วย
2. ชิสเตอร์วรนุช แห่งคณะรักกางเขนจันทบุรี จัดอบรมคณะครูในโรงเรียนของคณะฯ เรื่อง "แก่นแท้ของชีวิตกับความเป็นครูคาทอลิก" ณ สวนนงนุช ปราจีนบุรี เมื่อวันที่ 12-13 กรกฎาคม โดยมีคุณพ่อวัชศิลป์ กฤษเจริญ เป็นวิทยากร
3. ชิสเตอร์สังวาลย์ วาปีตะ แห่งพระหฤทัยฯ กรุงเทพฯ จัดอบรมเรื่อง "การสอนคำสอนฯ" ให้กับ ชิสเตอร์ของคณะ ในวันที่ 19 กรกฎาคม 2003 โดยมีคุณพ่อวีระอภรณ์รัตน์ และทีมงานเป็น วิทยากร
4. ครูวรเดช มั่งคั่งสง่า กลับจากกรุงโรมแล้ว เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม พวกเราคนคำสอนขอเป็น แรงใจให้ในการทำงานต่อไป (คนรุ่นใหม่ไฟแรงนะ)
5. โรงเรียนตรุณราชบุรี ได้ทำการเปิดห้องจริยธรรม เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม

คุณพ่อวีระศักดิ์ วนาโรจน์สุวิษ ผู้อำนวยการองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรมของสันตะสำนัก (PMS) พาทีมงาน 16 คน ไปร่วมงานฉลอง 160 ปี องค์กรยูวธรรมทูต ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ 4 - 6 กรกฎาคม 2003

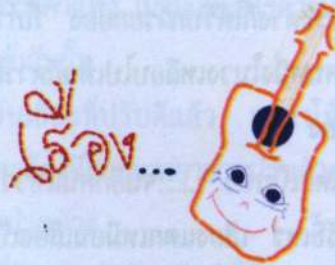

นิทานเตียบที่ฉลาดจริง

แปลจาก Parables and Fables เล่ม 1

โดย....ส.สัจจา

บรรยาย

มีนักกีตาร์วงคอมโบที่กำลังดังมากในครึ่งกระโถน ร่วมวงกันสร้างชื่อเสียงเป็นที่
ดึงดูดใจประชาชนเป็นอันมาก แต่ละคนเลือกใช้กีตาร์ชนิดเยี่ยมตามที่ตนถนัด และ
เมื่อสายเสียงหย่อนก็จะโยนเข้ามุมห้องหาตัวใหม่ใช้ ทั้งให้ช่างซ่อมจูนเสียงให้เรียบร้อย
และทุกครั้งที่ช่างซ่อมหยิบกีตาร์ขึ้นมาซ่อม ก็จะทำให้เสียงคราง

กีตาร์

โอยเบา ๆ มือหน่อย อันเจ็บนะ

ผู้บรรยาย

เมื่อกีตาร์อื่น ๆ เห็นอาการของตัวแรก ต่างรู้สึกครั่นคร้าม ตัวหนึ่งจึงเปรยขึ้นว่า

กีตาร์

เจ้าสัตว์ร้าย ช่างไม่มีหัวใจ ดูท่าทีของมันเหมือนกับสนุกบนความทุกข์ของเรา
มันคงจะกระทำกับเราทีละตัว ๆ แบบเดียวกันกรรมงั้น

ผู้บรรยาย

กีตาร์ทุกตัวต่างร้องไห้คร่ำครวญ ส่วนช่างจูนเสียงขึ้นสาย ก้มหน้าก้มตาทำหน้าที่
ของตนไปอย่างไม่ลดละ ค่อย ๆ ทำไปที่ละตัว ๆ กีตาร์ทุกตัวยังคงโอดครวญ
สาบแช่งหาว่าเป็นสัตว์ร้ายไร้หัวใจ

กีตาร์

ส่วนที่มุมห้องตรงข้ามยังมีกีตาร์อีกตัวหนึ่งตั้งทิ้งอยู่ในชอกจมนองไม่เห็น เธอแอบ
อยู่หลังเก้าอี้ ภาวนาแล้วภาวนาอีก ขอให้ตนพ้นภัย

ข้าแต่พระเจ้า โปรดช่วยให้ข้าพเจ้าพ้นจากภัยที่ทรمانนี้ โปรดให้ข้าพเจ้ารอดจาก
มือของฆาตกรที่เหี้ยมโหดนี้ ได้โปรดเถิดพระเจ้าข้า

ผู้บรรยาย

และโชคดี เธอรอดพ้นสายตาของช่างไปได้ เธอจึงไม่ถูกทรมานทุกข์ทรมาน เธอดีใจยิ่งนัก และร้องไห้ด้วยความภาคภูมิใจ

กิตาร์

ขอบคุณพระเจ้า ดันโชคดี โชคดีจริง ๆ

ผู้บรรยาย

ตกเย็น นักดนตรีต่างก็มาเลือกหากิตาร์ของตน เตรียมออกแสดง ต่างคนต่างลงเสียงจากเส้นสาย ปรากฏเป็นเสียงนุ่มนวลกลมกลืนไพเราะยิ่งนัก ต่างคนต่างแสดงความชื่นชมกับกิตาร์ของตนคนหนึ่งพูดว่า

นักกิตาร์

แหม..... ตัวนี้เสียงเพราะมาก ช่างจูนเสียงทำได้ยอดเยี่ยม แต่ละเส้นเสียงชัดและให้เสียงโน้ตที่กลมกลืนอย่างไม่เคยพบมาก่อน

ผู้บรรยาย

และบรรดากิตาร์ที่ต่างก็ได้รับการยกย่อง ก็ภาคภูมิใจในตัวเองไม่น้อย

เพื่อยุติคนหนึ่งในวงเหลือบไปเห็นกิตาร์ตัวที่ซ่อนหลังเก้าอี้ที่มุมห้อง จึงไปหยิบมาลองเทียบเสียง

นักกิตาร์

จ้า.....! เสียงแตกเป็นบ้าจนอีกคนแซวว่า

เจ้ากิตาร์ซีเหว่ เสียงแตกเหมือนเสียงเปิดร้อง แควก ๆ

ผู้บรรยาย

ทุกตัวฮาครืน..... เจ้ากิตาร์น้อยรู้สึกอับอายเหลือทน น้ำตาไหลอาบแก้ม รู้สึกเหมือนถูกเหยียดหยาม ใช้การไม่ได้เรื่อง

กิตาร์ทุกตัว ต่างถูกหยิบเอาไปกันหมด ยกเว้นตัวเดียวที่ใช้ไม่ได้ ถูกทิ้งไว้ซิดมุมห้อง จึงได้แต่ร้องไห้โอดครวญไปตามลำพัง

กิตาร์

ฉันไร้ค่าเสียแล้ว ไม่มีอะไรดี ไม่เหมือนคนอื่น ๆ ไม่มีใครชอบฉันเลย

ตีความ

- 1 ค้นพบความหมายของการทนทุกข์ทรมาน
- 2 ไม่มีกิจการใหญ่โตใด ๆ ที่จะสำเร็จได้โดยปราศจากความทุกข์เจ็บปวด
- 3 ความไม่สมหวังทั้งหมด ขึ้นอยู่กับความกลัวและการไม่พยายามจริงจังที่จะฟันฝ่าอุปสรรค หรือไม่รู้จักบังคับตัว
- 4 ชีวิตเราต้องเป็นแบบช่างซ่อมเสียง เรียนรู้ที่จะรักและรับผิดชอบ แม้ในความผิดพลาด
- 5 การรู้จักใช้คำภาวนา การปรึกษาหารือ เป็นเครื่องช่วยให้เดินถูกทาง

ข้อคิด - ประยุกต์ใช้

- 1 ต้องรู้จักควบคุมตัวเอง โดยไม่ประมาท
- 2 ไม่มีงานใดที่สำเร็จได้ โดยไม่พยายามพลีตัว
- 3 ไม่มีทางลัดสู่ประมุขัย ไม่มีทางเตียนที่ปราศจากขวากหนาม
- 4 การเจริญเติบโตจะเป็นไปไม่ได้ ถ้าไม่ตัดแต่งพรรณดิน
- 5 พึงสำนึกไว้ว่าความผิดพลาดของเรา อยู่ที่ความขลาดกลัวหรือไม่มุมานะพยายาม ไม่รู้จักพลีตนบังคับตัว
- 6 ก็ตำราราคาแพง ไม่จนเสียดก็ไร้ค่าฉันใด จิตใจคนที่ไม่รู้บังคับตัว แม้จะเก่งกาจเพียงไหนก็ไร้ค่าฉันนั้น
- 7 เส้นเสียงที่ปรับดีแล้ว จะทำให้เสียงดนตรีกลมกลืนเพราะพริ้งฉันใด เราก็คงเช่นกัน จะต้องตั้งใจและพยายามปรับตัวตามคำเตือนสอนของผู้หวังดีด้วยใจรู้คุณ แม้จะต้องเจ็บปวดบ้าง
- 8 ผู้ที่รักเราแท้จริง มักทำให้เราทนทุกข์ ควรยั้งนึกที่เราจะต้องก้มกราบ ไม่เชื่อบ่นว่าหรือท้อแท้
- 9 พระเจ้าแสดงความรักต่อเราในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะตกทุกข์ได้ยาก หรือเจ็บปวดเพียงใด จงถวายเกียรติสรรเสริญพระองค์เถิด
- 10 พระเจ้า ทรงทราบว่าจะอะไรดีสำหรับเรา ทรงรู้วิธีที่จะใช้เครื่องดนตรี ไร้คุณค่าให้เกิดเป็นเสียงดนตรีที่ไพเราะได้
- 11 เรื่อย่าไปขอพระองค์ให้ถอดถอนความทนทุกข์ไปจากเรา แต่ขอพระองค์ช่วยให้เราสามารถรับทุกข์ทรมานด้วยสุดใจ จนบรรลุประมุขัยของอาณาจักรสวรรค์
- 12 เราจะต้องมีใจกล้าหาญชาญชัย ในการยอมรับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น
- 13 คนเราจะเรียนรู้และพัฒนาตนได้ ก็โดยผ่านการทนทุกข์ทรมาน

โดย..... วันเพ็ญ วงศ์ประจักษ์

....บางครั้งเกิดคำถามในใจว่า...
 สิ่งที่เรากระทำเพื่อจุดประสงค์ที่ดี
 ใดมีผลประโชชน์ส่วนไหนแอบแฝง
 ...แต่ความเข้าใจที่ได้รับกลับมาก
 กลางเป็นผลให้หือตอง
 อ่อนล้า.... ก็:ทำต่อไป....
 ...พระเจ้า กำลังทดลองเราอยู่หรือ? ...ดงใช่!
 ...แล้วเราก็ดูเหมือนทำต่อไป.....
ก็ไม่สำเร็จ.....
 ก็คือพระประสงค์ของพระองค์...

เราจะไม่เหตียขหวตอง
 ไปมองดูนมที่หกไปหมดแล้ว...
 กับเหยือกที่แตกเป็นเสี่ยง.....
 แต่...จะปรอดองเหยือกนมที่เหตือ
 กำวเด็ชอย่างมีนดง...
 มันจะไม่พต่นจากมือเรอีก.....

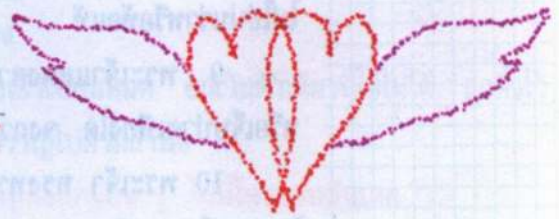
ONE
 LIFE ,
 LIVE
 IT

ONE LIFE , LIVE IT

สำหรับวัยรุ่น

ให้ออกาสเขาได้คิด...ได้พูด...ได้ทำ.....
 ขอเพียงฟัง.... ด้วยใจ
 ผิดพลั้งบ้าง ก็ไม่เป็นไร วันหนึ่งเขาจะรู้เอง...
 เพราะเขาแสวงหากันทั้งมาบั้นแรกบั้น.....ฟังจากอะ

พระเจ้าบอกรักเราทุกวัน.....ลองฟังคูสิ...ได้ยินไหม...
 เสียงพระองค์ไพเราะ รวระมั่งเงิน สัมผัสนุ่มราวกับมะหยีเนื้อดี.....
 ทรงชำระบาดแผลให้เรา.....อย่างประณีตแล้วเบา.....
 และกระซิบข้างหัวใจเราว่า.....จงเข้มแข็ง.....จงอดทน.....เราอยู่เคียงข้างเจ้าตลอดไป
 แล้ว.....เราจะต้องการสิ่งใดอีกหรือ

แห่แห้ว บทกวีสำหรับพระสงฆ์

ครั้งที่ 1 เดือนกรกฎาคม 2003

หัวข้อเรื่อง สายประคำ ธรรมล้ำลึกแห่งความปิติยินดี ข้อรำพึงที่ 3
“พระเยซูเจ้าประสูติ ณ เมืองเบธเลเฮม”

อรรถกถา การฉลองวันเกิดเป็นประเพณีที่กระทำกันมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์
ในพระวรสารยังเล่าถึงกษัตริย์เฮโรด ทำฉลองวันเกิดของตน และบุตรหญิงของนาง
เฮโรเดียสออกมาเต้นรำถวายพรเป็นที่ประทับใจ จึงออกปากว่าขออะไรก็จะเป็นรางวัล
และบุตรหญิงของนางเฮโรเดียสก็ขอศีรษะของยอห์น บัปติสต์ กษัตริย์เฮโรดก็ต้องให้
ตามสัญญา นั่นนับว่าเป็นการฉลองวันเกิดด้วยเลือด ซึ่งไม่เป็นมงคลเลย

วันชาติของประเทศไทย เดิมถือเอาวันที่ 24 มิถุนายน ซึ่งเป็นวันเปลี่ยนแปลง
การปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช มาเป็นระบอบประชาธิปไตย ต่อมา
เห็นว่าไม่เป็นมงคล เพราะวันดังกล่าวเป็นวันใช้กำลังอำนาจบังคับ ทำให้เกิดความเป็นศัตรู
ความกลัว ความเคียดแค้น ฯลฯ จึงได้เปลี่ยนมาใช้วันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นวันชาติแทน เพราะเป็นวันมงคลยิ่งสำหรับประชาชนชาวไทย

คำสอน 1 ปีคริสตศักราช ซึ่งเป็นปีสากล ที่นานาชาติยอมรับกัน ก็ถือเอาวัน
ประสูติของพระเยซูเจ้าเป็นวันเริ่มต้น หรือวันขึ้นปีใหม่ อย่างคริสตศักราชปัจจุบัน คือ
ปี ค.ศ. 2003 ก็นับจากวันประสูติของพระเยซูเจ้าจนถึงปัจจุบันได้ 2003 ปีแล้ว

วันประสูติของพระเยซูเจ้า คือวันที่ 25 ธันวาคม หรือวันคริสต์มาส ถือว่า
เป็นวันมงคลยิ่ง มิใช่เฉพาะของประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่ของประชาชนทั่วโลก

2 ประชาชนทั่วโลกต่างฉลองวันคริสต์มาส หรือวันประสูติของพระเยซูเจ้า
ด้วยการส่งความสุขซึ่งกันและกัน ส่งของขวัญให้แก่กันและกัน และที่เล่าขานกันมาว่า
คริสต์มาสปีหนึ่งในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ทหารทั้งสองฝ่ายที่รบกันอย่างเอาเป็น
เอาตาย เกิดเจรจาหยุดรบกันในวันคริสต์มาส ทหารทั้งสองฝ่ายต่างวางอาวุธแล้วหันมา

จับมือกันร้องเพลง กินเลี้ยง เต็มร่า ส่งความสุขกันอย่างสนุกสนาน พอสิ้นวันคริสต์มาส จึงกลับมาจับอาวุธรบพุ่งกันใหม่ ฟังแล้วชื่นใจ ทำให้เห็นว่าวันคริสต์มาส วันประสูติของ พระเยซูเจ้า เป็นวันแห่งความสุขความยินดีจริง ๆ

3 มิใช่ทุกคนจะสามารถพบความสุขในวันคริสต์มาสเหมือนคนอื่น ๆ ได้ เช่น คนเจ็บคนไข้ คนยากคนจน เด็กกำพร้า เด็กเร่ร่อนจรจัด ฯลฯ เราจะมีใจกว้างคิดถึงและ เผื่อแผ่ความสุขไปยังคนเหล่านี้ด้วย เหมือนพระเยซูเจ้า องค์สันติราชา คือกษัตริย์ผู้ร่ำรวย ด้วยความสุข แต่พระองค์ก็สมัครพระทัยประสูติมายากจน เพื่อช่วยคนยากจนทุกคน ได้ร่ำ รวยด้วยความสุขของพระองค์

ปฏิบัติ

- 1 สวดขอสันติสุขแก่ผู้ยากไร้ และสันติภาพแก่โลก
- 2 ไปเยี่ยมส่งความสุขแก่คนชรา คนเจ็บป่วยในโรงพยาบาล และเด็ก ๆ ที่ยากจน นำของขวัญไปแจกด้วยก็ยิ่งดี

บทเรียนที่ 1

เดือนกรกฎาคม 2003

หัวข้อเรื่อง

สายประคำ ธรรมล้ำลึกแห่งความปิติยินดี ข้อรำพึงที่ 3 “พระเยซูเจ้าประสูติ ณ เมืองเบธเลเฮม”

จุดมุ่งหมาย

- 1 เพื่อให้ผู้เรียนได้พบสันติภาพในพระเยซูเจ้า องค์สันติราชา ผู้ประสูติมา
- 2 เพื่อให้ผู้เรียนมีใจรักสันติ อยู่ด้วยกันกับผู้อื่นอย่างสันติ

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

อุปกรณ์

ภาพ “โลกปัจจุบัน” และ “โลกอนาคต” (จากปก “สารคำสอน”)

ครู

ติดภาพ “โลกปัจจุบัน” หน้าชั้นให้ผู้เรียนดู ถามว่า

- 1 เห็นอะไรในภาพนี้บ้าง ?
- 2 บรรยากาศในภาพนี้เป็นอย่างไร ? (แห้งแล้ง เขียวแห้ง เศร้าโศก ฯลฯ)
- 3 ผู้คนในภาพนี้มีกิริยาท่าทางเป็นอย่างไร ? (หงอยเหงานา เศร้าโศก ไม่อยากอยู่ มองหาที่ใหม่ที่ดีกว่า ฯลฯ)
- 4 รู้สึกอย่างไรเมื่อเห็นภาพนี้ ?

ครู

ติดภาพ “โลกอนาคต” ย่าง ๆ ภาพ “โลกปัจจุบัน” ถามว่า

- 1 เห็นอะไรในภาพนี้บ้าง ?
- 2 บรรยากาศในภาพนี้เป็นอย่างไร ? (มีสีสัน สดชื่น อุดมสมบูรณ์ น่าอยู่ ฯลฯ)
- 3 ผู้คนในภาพนี้มีกิริยาท่าทางเป็นอย่างไร ? (ยินดี อยากไปอยู่ มีความสุข ฯลฯ)

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถาม

- 1 ถ้าจะให้เลือก จะเลือกไปอยู่ในภาพไหน ? ทำไม ?
- 2 คนในภาพ “โลกปัจจุบัน” กำลังทำอะไร ? เพื่ออะไร ? ทำสำเร็จหรือไม่ ? ทำไม ?

สรุป

ระหว่าง “โลกปัจจุบัน” กับ “โลกอนาคต” มีเหวหวางกันอยู่ ทั้งกว้าง ทั้งลึก ทั้งเต็มไปด้วยอันตราย
สุดความสามารถของคนที่จะก้าวข้ามไปได้

ขั้นที่ 3 คำสอน

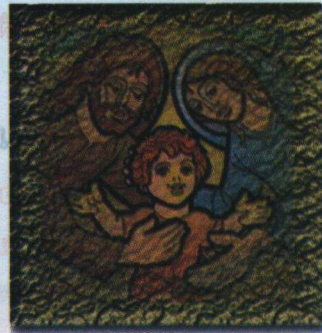
1 โลกปัจจุบัน ก็คือ โลกที่เราอาศัยอยู่ในขณะนี้ เต็มทีเดียวก็น่าสยดงาย น่าอยู่ แต่กลับกลายเป็นโลกที่เต็มไปด้วยความยากลำบาก เป็นถิ่นทุรกันดาร ไม่น่าอยู่ เพราะบาปของคนเราเอง และที่ร้ายก็คือคนเราทำบาปได้ ทำให้โลกเป็นถิ่นทุรกันดาร แต่ไม่สามารถทำให้โลกกลับเป็นดินแดนแห่งความสุขเป็นสวรรค์ ณ แผ่นดินเหมือนเดิมได้ เพราะบาปผิดต่อพระเจ้านั้นใหญ่โตยิ่งนัก เหมือนเหวในภาพ

2 มีแต่ทางเดียวที่คนเราทำได้คือ เข้าพึ่งพระเจ้า และพระองค์ก็ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาประสูติที่เมืองเบธเลเฮม ในถ้ำเลี้ยงสัตว์ ทรงพระนามว่า พระเยซูเจ้า

พระเยซูเจ้าตรัสไว้ว่า “เราคือหนทาง ความจริง และชีวิต” (ยน 14:6) หมายความว่า พระองค์ทรงเป็นหนทางที่เชื่อมต่อระหว่าง “โลกปัจจุบัน” คือโลกที่เรากำลังอาศัยอยู่นี้ กับ “โลกอนาคต” คือเมืองสวรรค์ ฉะนั้น ถ้าเราอยากเข้าเมืองสวรรค์ก็ต้องเดินตามหนทางนี้ คือเดินตามพระเยซูเจ้า

3 (ติดภาพพระเยซูทรงนอนในรางหญ้า)

พระเยซูเจ้าประสูติมาอย่างลำบาก ถูกผลักไสให้ไปประสูติในถ้ำเลี้ยงสัตว์ ทั้งหมดทั้งขัดสน สิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ มีแต่รางหญ้าเป็นที่นอน ผ้าพันพระกายผืนน้อย ๆ แต่ผืนเดียว ไม่มีเพื่อนฝูง และเพื่อนบ้านมาเหลียวแลช่วยเหลือ มีแต่ขุมพางาลกระจอกงอกงอยไม่กี่คนมาเยี่ยม

แต่รังสีแห่งความสงบสุขสันติ ก็ฉายออกมา ทูตสวรรค์ปรากฏมาร้องเพลงว่า “พระสิริรุ่งโรจน์แด่พระเจ้า ณ สรวงสวรรค์ และสันติสุขแก่มนุษย์ที่พระองค์ทรงโปรดปราน ณ แผ่นดิน” (ลก 2:14)

4 วันประสูติของพระเยซูเจ้ากลายเป็นวันยินดี วันแห่งสันติสุข สันติภาพ แก่ผู้คนทั่วโลก ไม่ว่า จะเชื้อชาติใด ภาษาใด ศาสนาใด เป็นวันที่ผู้คนนิยมส่งความสุขให้แก่กันและกัน ส่งของขวัญให้แก่กัน และกัน เป็นวันสมโภชใหญ่ของพระศาสนจักร และเรียกขานพระนามของพระเยซูผู้ประสูติมาว่า องค์ “สันติราชา” คือเป็นกษัตริย์ที่นำสันติสุขมาให้ ดังที่พระองค์ตรัสว่า “เราขอบสันติสุขแก่ท่าน เราขอบสันติสุขของเราแก่ท่าน” (ยน 14:27) และพระองค์ยังตรัสยืนยันว่า “สันติสุขที่เรามอบให้ท่านนั้น ไม่เหมือนกับที่โลกมอบให้” (ยน 14:27) เพราะสันติสุขที่พระองค์มอบให้ท่านนั้น เป็นสันติสุขแท้และถาวร ส่วนสันติสุขที่โลกมอบให้ท่านนั้นเป็นสันติสุขปลอมและไม่ถาวร

5 เราจึงพึงแสวงหาพระเยซูเจ้าและสันติสุขแท้และถาวรของพระองค์ โดยยึดพระองค์เป็นกษัตริย์ ในดวงใจของเราอยู่เสมอ จงพูดเหมือนเปโตรว่า “เราจะไปหาใครเล่า พระเจ้าข้า เพราะพระองค์แต่ผู้เดียว มีพระวาจาทรงชีวิต” (ยน 7:68) พระองค์แต่ผู้เดียวมีสันติสุขที่แท้และถาวร

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก ข้อควรจำ

- 1 สันติสุขแก่มนุษย์ที่พระองค์ทรงโปรดปราน
 - 2 เรามอบสันติสุขแก่ท่าน เรามอบสันติสุขของเราแก่ท่าน
 - 3 พระองค์ทรงเป็นองค์สันติราชา ผู้เสด็จมาโปรดประชากรของพระองค์
- กิจกรรม สวดส่ายประคำ ถวายสักการะแห่งความปิติยินดี ข้อรำพึงที่ 3 พระเยซูเจ้าประสูติ ณ เมืองเบธเลเฮม

ค การบ้าน

ไปเผ่าศิลมหาสนิทในวัด ขวนเพื่อน ๆ ไปด้วย

พระทรงบังเกิด

1	พระทรงบังเกิด โลกจงยินดี ชุลิน้อมรับพระเจ้า
	ให้ทุกดวงใจ เตรียมไว้คอยเฝ้า
	เชิญเราร้องเพลงเปล่งเสียง
	เชิญเราร้องเพลงเปล่งเสียง
	เชิญเราเชิญเราร้องเพลงเปล่งเสียง
2	พระเจ้าทรงครอง โลกจงขมชื่น
	เราร้องเพลงสุนทร
	ให้นาทูรราบ น้าหินดินดอน
	สะท้อนเพลงก้องกังวาน
	สะท้อนเพลงก้องกังวาน สะท้อน สะท้อนเพลงก้องกังวาน

แห่แห้ว บทเทศน์สำหรับพระสงฆ์

ครั้งที่ 2 เดือนกรกฎาคม 2003

หัวข้อเรื่อง สายประคำ ธรรมล้ำลึกแห่งความปิติยินดี ข้อรำพึงที่ 4 “พระนางมารีย์ ถวายพระกุมารในพระวิหาร”

อรรถกถา คนโบราณก่อนประวัติศาสตร์ยังไม่เจริญ อาศัยอยู่ตามถ้ำ มีลักษณะ โหดร้ายเหมือนสัตว์ป่า คนเหล่านั้นนับถือผีसानางไม้เป็นพระเจ้า และผีसानางไม้เหล่านี้ ล้วนแต่ดุและโหดร้าย มีแต่คอยลงโทษ บันดาลให้เกิดสิ่งร้ายต่าง ๆ คนโบราณจึงต้อง เอาอกเอาใจ โดยถวายบูชาแก่ผีसानางไม้เหล่านี้อยู่บ่อย ๆ เพื่อระงับความโกรธ และการลงโทษ การถวายบูชานั้นก็ต้องให้ถูกอกถูกใจ เพราะผีसानางไม้โปรดเครื่องบูชา แตกต่างกันไป ที่ร้ายก็คือ บางองค์โปรดเครื่องบูชาที่เป็นมนุษย์ โดยเฉพาะเด็ก ๆ จึงเกิด ประเพณีฆ่าเด็กถวายเป็นบูชาแด่พระเจ้า คือผีसानางไม้ที่เขา นับถือ

คำสอน 1 แม้ศาสนาคริสต์ในยุคที่ถูกเบียดเบียนที่กรุงโรม ก็ถูกกล่าวหาว่าฆ่าคนและ กินเลือดกินเนื้อเป็นบูชาแต่คนที่ชื่อว่าเยซู ซึ่งที่จริงก็คือชาวคริสต์ไปรวมพิธีมิสซา และ รับศีลมหาสนิท คือรับพระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้า ในรูปปรากฏของปังและ เหล้าองุ่น พวกศัตรูไม่เข้าใจก็กล่าวหาตามที่ได้ยินมา

2 พิธีมิสซาของเราชาวคริสต์เป็นพิธีหรือพิธีการถวายบูชาของพระเยซูเจ้า บนไม้กางเขน เพื่อไถ่กู้โลกตามพระบัญชาของพระองค์เองที่ว่า “จงทำสิ่งนี้ เพื่อระลึกถึง เราเถิด” (ลก 22:19) นั่นคือพิธีถวายบูชาครั้งแรกของโลก โดยพระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้ถวาย และเครื่องบูชาคือตัวพระองค์เอง พิธีถวายบูชานั้นพระเยซูเจ้าทรงถวายตัวพระองค์เอง จริง ๆ ทั้งชีวิต เลือดเนื้อเป็นพลีแด่พระบิดา ส่วนพิธีมิสซาซึ่งเป็นการรำลึกพิธีถวายบูชา ครั้งแรกนั้น พระองค์ทรงกระทำโดยพระองค์เองเช่นกัน แต่อย่างลึกลับ ผ่านทางพระสงฆ์ ตั้งนั้นในพิธีมิสซา หลังจากพระสงฆ์เสกศีลแล้ว พระสงฆ์ก็กล่าวเชิญสัตบุรุษที่มาร่วมพิธีว่า “ให้เราประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ”

3 ข้อรำพึงสายประคำ ภาคอภิรมย์ยินดี ข้อที่ 4 มีกล่าวว่ “พระนางมารีย์ ถวายพระกุมารในพระวิหาร” ชวนให้เราคิดว่า เหตุการณ์ที่แม่พระถวายพระกุมาร ในพระวิหารนั้น ก็คือรูปแบบของพิธีมิสซา หรือพิธีถวายบูชาครั้งแรกนั่นเอง ผู้ถวายคือ พระนางมารีย์ และเครื่องบูชาที่ถวาย ก็คือพระกุมารหรือพระเยซูเจ้าเอง จึงมีการพูด เปรียบเทียบว่า พระนางมารีย์ คือพระสงฆ์องค์แรกถัดจากพระเยซูเจ้าที่กระทำพิธีมิสซา โดยถวายพระกุมารในพระวิหารในครั้งกระโน้น

4 ก่อนสังคายนาवादิกันที่ 2 ถือกันว่า พระสงฆ์เป็นผู้ถวายมิสซา ส่วนสัตบุรุษ เป็นผู้ฟังมิสซา พระสงฆ์จึงสวดภาวนาคนเดียว กระทำพิธีต่าง ๆ คนเดียว สัตบุรุษเห็นบ้าง ไม่เห็นบ้าง เข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้าง เอาแต่สวดส่ายประคำอย่างเดียว สังคายนาवादิกันที่ 2 มาเปลี่ยนทัศนคติใหม่ว่า ในพิธีมิสซาทั้งพระสงฆ์ ทั้งสัตบุรุษที่ร่วมในพิธี ทุกคนเป็นผู้ถวาย มิสซาด้วยกัน ตามบทบาทหน้าที่ พระสงฆ์โดยอำนาจของศีลบวชเป็นประธานพิธี และสัตบุรุษ เป็นผู้ร่วมพิธี ไม่ใช่ฟังพิธีเหมือนแต่ก่อน

5 พระสงฆ์เป็นผู้ประกาศ คือเทศน์สอนในพิธีมิสซา ส่วนสัตบุรุษก็เป็นผู้ประกาศ คือเทศน์สอนนอกพิธีมิสซา โดยนำเอาพระวาจาและศีลมหาสนิทที่ตนได้รับ ไปเพื่อแม่แก่ คนอื่น ๆ เหมือนพวกชุมพบาลนำพระกุมารที่ตนเห็นไปประกาศแก่ชาวเมืองเบธเลเฮม และเหมือนพวกโหราจารย์นำพระกุมารที่ตนอดูสำหรับติดตามค้นหาเป็นเวลาแรมปี ไปประกาศแก่ ชาวเมืองของตน

ปฏิบัติ

- 1 สวดส่ายประคำทุกวัน
- 2 นำพระกุมารไปถวายแก่คนรอบข้าง โดยวาจาและตัวอย่างที่ดี

บทเรียนที่ 2

เดือนกรกฎาคม 2003

หัวข้อเรื่อง สายประคำ ธรรมล้ำลึกแห่งความปิติยินดี ข้อรำพึงที่ 4 “พระนางมารีย์ถวายพระกุมารในพระวิหาร”

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนนำพระเยซูเจ้า องค์ความจริง องค์ความสว่าง ไปสู่ผู้อื่น

อุปกรณ์ ภาพ “โหราจารย์เฝ้านมัสการพระกุมาร” (ปกหน้า ด้านใน)
ครู นำภาพติดหน้าชั้นให้ผู้เรียนดู ถามว่า

- 1 เห็นใครที่รู้จักในภาพนี้บ้าง ? (แม่พระ พระกุมาร โยแซฟ โหราจารย์ 3 องค์)
- 2 กำลังทำอะไรกัน ? (โหราจารย์กำลังนมัสการพระกุมาร และถวายบรรณาการ)
- 3 บรรณาการมีอะไรบ้าง ? หมายถึงอะไร ? (ทองคำ หมายถึงเป็นกษัตริย์ กายาน หมายถึงเป็นพระเจ้า มดยอบ หมายถึงเป็นมนุษย์ (น่ายาอาบศพ)
- 4 หาวาสนาสมัครออกมาเล่าเรื่องทั้งหมดเกี่ยวกับโหราจารย์ (มธ 2:1-12)

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติ

ครุถาม 1 เห็นองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ผู้วาดเพิ่มเติมเข้ามาในภาพ มีอะไรบ้าง ?

- ก พระกุมารจับศีรษะล้านของโหราจารย์องค์หนึ่ง
- ข เด็กกำลังแอบแก้เชือกผูกรองเท้าของโหราจารย์อีกองค์หนึ่ง
- ค ม้า (ติดกะโหลก ชุ่มซาม) ยกเท้าหลังเตะกันสุนัข สุนัขหันมามองตาเขียว

2 ใครนำข่าวดีเรื่องพระผู้ไถ่กู้บังเกิดมา ไปประกาศแก่ชาวอิสราเอล? ชาวอิสราเอลเชื่อหรือไม่? ทำไม? (พวกชุมพาบาล ชาวอิสราเอลไม่เชื่อ เพราะเข้าใจว่า พระผู้ไถ่กู้จะต้องเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ มาสถาปนาอาณาจักรอิสราเอลขึ้นมาใหม่เหมือนกษัตริย์ดาวิด)

สรุป พระองค์เสด็จมาสู่บ้านเมืองของพระองค์ แต่ประชากรของพระองค์ไม่ยอมรับพระองค์ (ยน 1:11)

ขั้นที่ 3 คำสอน

1 นักบุญเปาโลกล่าวว่า “จำเป็นที่เราจะต้องประกาศพระวาจาของพระเจ้าให้ท่าน (ชาวอิสราเอล) ฟังก่อนผู้อื่น แต่เมื่อท่านปฏิเสธ ไม่ยอมรับ และไม่คิดว่าตนเหมาะสมจะรับชีวิตนิรันดร เราจึงหันไปหาคนต่างศาสนา (ต่างชาติ)” (กจ 13:46) ที่จริง พระเจ้าก็ทรงกระทำเช่นนี้มาก่อนแล้ว ตั้งแต่เมื่อครั้งพระวจนาตถ์ พระผู้ไถ่กู้ทรงบังเกิดมาในชนชาติอิสราเอล แต่ชาวอิสราเอลไม่ต้อนรับพระองค์ พระองค์จึงทรงนำข่าวดีนี้ไปประกาศแก่คนต่างชาติ คือพวกโหราจารย์ ซึ่งเป็นผู้แทนของนานาชาติ เราจึงเรียกวันฉลองนี้ว่า วันสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์ซึ่งเดิมถือว่าสำคัญกว่าวันคริสต์มาสเสียอีก

ก็เป็นอันสำเร็จเสร็จสิ้นไปตามคำพยากรณ์ของผู้เผยอัสยาห์ที่ว่า พระกุมารนี้ “จะเป็นแสงสว่างเปิดเผยให้คนต่างชาติรู้จักพระองค์” (ลก 2:32)

2 เราอาจจะดูภาพโหราจารย์มานมัสการพระกุมารได้ใน 2 มิติ คือ มิติที่ 1 โหราจารย์มาถวายนมัสการและถวายเครื่องบรรณาการแด่พระกุมาร กษัตริย์ผู้ประสูติมา และมิติที่ 2 พระนางมารีย์ถวายพระกุมารให้แก่โหราจารย์เป็นการตอบแทน ถ้าดูในมิติที่ 2 นี้ สิ่งที่พระนางมารีย์ถวาย คือพระกุมารนี่ เป็นเครื่องบรรณาการที่ประเสริฐสุดประเสริฐกว่าเครื่องบรรณาการของโหราจารย์ คือทองคำ กายาน มดยอบ อย่างเทียบกันไม่ได้ โหราจารย์จึงนำพระกุมารติดตัวกลับไปบ้านเมืองของท่าน และนำพระกุมารนั้นไปประกาศ เผยแพร่ และถวายแก่พวกฟอง ฟั่นอง และประชาชนทั้งหลาย ทำให้คนต่างชาติได้รู้จักพระองค์ และโหราจารย์เองก็ได้กลายเป็นนักบุญ มีชื่อว่า กัสปาร์ เมลคิออร์ และบัลซาร์

ขั้นที่ 3 คำสอน

3 เราคริสตชนไทยเป็นชนกลุ่มน้อย แม้จะมีมิสซังนารีนำพระเจ้ามามอบให้เป็นเวลานานกว่า 400 ปีแล้ว แต่จำนวนคริสตชนก็ยังมีเพียงสามแสนคนโดยประมาณ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ? อาจจะมีสาเหตุหลายอย่าง แต่สาเหตุประการหนึ่งที่สำคัญ ก็คือคริสตชนไทยได้รับความเชื่อ ได้รับพระเจ้า แต่ไม่ค่อยย่นาคความเชื่อ นำพระเจ้าที่ได้รับไปประกาศ เผยแพร่ หรือถวายให้แก่คนอื่นต่อ ๆ กันไป

พระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 ตรัสว่า “สองพันปีผ่านไปแล้ว แต่เหลียวมองดูผลของการประกาศพระวรสารอันยาวนาน ดูเหมือนว่าทุกอย่างเพิ่งจะเริ่มต้นเท่านั้น” สหสังวรราชที่ 3 จึงน่าจะเป็นสหสังวรราชแห่งการประกาศพระวรสารอย่างเอาจริงเอาจัง และอย่างอุทิศตนกันเสียที

4 ภาพ “โหราจารย์เฝ้านมัสการพระกุมาร” ที่เราเห็นนี้ ก็ให้ความหมาย และกระตุ้นจิตใจเราได้เป็นอย่างดี ผู้วาดได้บรรจงวาดให้ดูเป็นเรื่องใหญ่โตมหิทธานุ มีขบวนม้า ขบวนผู้คนมากมายติดตามมาเฝ้าพระกุมารด้วย เผยให้เห็นว่า การที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงองค์แก่คนต่างชาตินั้น เป็นเรื่องสำคัญใหญ่โต พวกโหราจารย์เองก็แต่งองค์ทรงเครื่องกันเต็มยศ ให้สีสันแก่งานนี้เป็นอย่างยิ่ง

จุดเล็กน้อยบางจุดที่ไม่สลักสำคัญอะไร แต่ผู้วาดก็เพิ่มเติมเข้ามาให้ดูสนุกสนาน รื่นเรือง บันเทิงใจ คือ จุดที่หนึ่ง พระกุมารจับศีรษะล้านของโหราจารย์ จุดที่สอง เด็กชุกชนกำลังแอบแกะเชือกผูกกรองเท้าของโหราจารย์ จุดที่สาม ม้า (ติดกะโหลก ชุ่มซาม) ยกเท้าเตะกันสนุข และสนุขก็เหลียวไปมองตาเขี้ยว ก็ช่วยเสริมมุขตลกขบขันเข้ามา ทำให้ภาพนี้มีชีวิตชีวามากขึ้น

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก ข้อควรจำ

- 1 สิ่งใดเป็นของพระเจ้า ก็จงถวายแต่พระเจ้า
- 2 ท่านได้รับมาเปล่า ๆ ก็จงให้เขาเปล่า ๆ เช่นเดียวกัน
- 3 พระเจ้าพอพระทัยในสิ่งที่ท่านถวายด้วยใจยินดี

ข กิจกรรม สวดสายประคำ ธรรมล้ำลึกแห่งความปิติยินดี
ข้อรำพึงที่ 4 “พระนางมารีย์ถวายพระกุมารในพระวิหาร”

ค การบ้าน ทำ “ต้นไม้แห่งความดี” แทนสายประคำ ทำความดีอะไร ก็เขียนลงกระดาษแผ่นกลม แขนงที่ต้นไม้แทนผลไม้ม

